

מ"ת 58715/11/18 - יונס סובח (עציר), אחמד סובח (עציר), מוחמד סובח נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 58715-11-18 ישראל נ' סובח(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 477255/2018

בפני מבקשים	כבוד השופט ניצן סילמן
נגד משיבים	1. יונס סובח (עציר) 2. אחמד סובח (עציר) 3. מוחמד סובח (עציר)
	מדינת ישראל

החלטה מבקשים 2,3

1. בקשה לעיון חוזר.

2. ביום 13/2/19 הוריתי על מעצר המבקשים 2,3 עד תום ההליכים כנגדם, הן לאור חומרת העבירות שיוחסה להם והן לאור העובדה כי תסקירי שירות המבחן קבעו מסוכנות גבוהה ביחס לשניהם, וכי קיימת מתיחות גבוהה באזור.

3. ביום 11/3/19 פחות מ- 30 ימים לאחר מתן ההחלטה, הוגשה בקשה לעיון חוזר; כעולה מהבקשה, הגיעו משפחות הנצים להסכם "סולחה", ועל כן מבוקש להקל בתנאי מעצר המבקשים, ולו כדי מעצר באיזוק.

4. מהלך הדיון בבקשה נדרש ב"כ המבקשים להשלים פסיקה וכך עשה; ב"כ המשיבה מתנגד לעיון חוזר; לטעמו- ברי כי לא חלף זמן ממושך, לא חל כרסום כלשהו בחומר הראיות, ואין כל נסיבה חדשה המצדיקה עיון חוזר. יצוין כי אין מחלוקת שמדובר בהסכם סולחה אותנטי, בין היתר נוח העובדה כי נציג משפחת אבו-שנב, נפגעי העבירה, נכח באולם וראה לבקש בעצמו להקל על המבקשים.

5. למעשה, שאלת הבסיס כאן הנה האם הסכם הסולחה אשר נחתם מהווה שינוי נסיבות המצדיק עיון מחדש בהחלטת המעצר

6. ראשית אקדים ואומר כי קיים קושי לראות בסולחה שיקול עצמאי. מדובר באקט חיצוני, מחוץ לכתלי ביהמ"ש, אשר נסיבותיו עלומות. יתרה מכך- באקט נדרש מגע בין מי מטעם המתלוננים, בד"כ עדי תביעה, ובין המבקשים- הנאשמים; אמנם, המגע אינו ישיר אך עלול להיות בו טעם לפגם עת מבוצע הוא ע"י אנשים "מטעם". זאת ועוד- לא אחת כולל הסכם סולחה מרכיב של פיצוי כזה או אחר; מדובר בשיפוי המתלוננים לצרכי סולחה; לעתים השיפוי גם רחוק מהיקף פיצוי נזיקי (דבר המעורר אי נוחות רבה יותר). קיים חשש אינהרנטי כי תשלום כספי מהווה שיקול במעצר, והפסול העולה מכך ניכר.

7. בפסיקת כב' בית המשפט העליון נקבע, כי מקום בו ריחוק (ולצורך העניין מקום בו מדובר במעצר) שימש פרמטר, אין די בקיומה של סולחה לשנות הפרמטר (ראה בש"פ 3645/13 נעימה); בבש"פ 5090/15 חטיב נדון **מקרה הדומה לזה שכאן**, כשכב' בית המשפט העליון מציין במפורש כי **סולחה לעצמה אינה מהווה שינוי נסיבות** המצדיק עיון חוזר (ועל אחת כמה וכמה אמורים הדברים מקום בו עריכת הסולחה עלולה להוות הפרת תנאי שחרור או תנאי ניהול הליך). יצוין כי בבש"פ חטיב היה מדובר במי שמצויים בחלופה 5 חודשים, כשכב' בית המשפט העליון מציין כי אין בכך פרק זמן ניכר המצדיק התערבות.

8. ב"כ המבקשים הצביע על פסיקות מאוחרות יותר (בש"פ 945/17 אלנבארי נ' מ"י ובש"פ 2155/16 פלוני נ' מ"י) ולטעמו יש בכך להצביע על שינוי מגמה. אלא שהנדון אינו דומה לראיה; בבש"פ 2155/16 דובר על מקרה בו הופרו תנאי שחרור וערר המורה על המשך מעצר נדחה; נושא הסולחה נדון כאמרת אגב לגבי העתיד; בבש"פ 945/17 מדובר בהחלטת מעצר גופה, ולא בעיון חוזר, ועל כן לא נשקלה הסולחה כשינוי נסיבות, אלא כנסיבה מפחיתת סיכון גרידא, בתיק המעצר.

9. יצוין כי מעיון בעובדות המקרים עולה, כי בשני המקרים שהביא ב"כ המבקשים, קבע שירות המבחן כי מסוכנות המשיבים (בפסקי הדין) בינונית, ואילו במקרה בפנינו מדובר במבקשים אשר שירות המבחן ייחס להם מסוכנות גבוהה

10. בפרשת בש"פ 9589/17 מ"י נ' אברהים, שב כב' בית המשפט העליון על הגישה לפיה סולחה אינה חזות הכל; כב' בית המשפט העליון מציין כי "החלטה בעניין מעצרו של נאשם עד תום ההליכים אינה נשענת על קיומו של הסכם סולחה או על היעדרו. שיקול זה הוא רק אחד המרכיבים שיש להביאו בתמונה הכוללת... ומצוות המחוקק היא לבחון את האפשרות לאיין את מסוכנותם שלהם". וראה גם בש"פ 7759/17 מ"י נ' פלוני.

11. מנגד, ממש בעת האחרונה ניתנה הכרעת כב' בית המשפט העליון בעניין בש"פ 8556/18 אלגראבעה נ' מ"י (מיום 12/12/18), במסגרתו נקבע כי קיומו של הסכם סולחה גם בעבירת הריגה מצדיק פניה מחודשת לשירות המבחן לבחון המסוכנות; אמנם שם היה מדובר במי שעצור זמן ממושך בהרבה מהמבקשים דנן, אך מנגד, כאמור, גם האישום היה קשה יותר.

12. לא זו אף זו- להבנתי, במקרה בפנינו נטלו המבקשים כאן אחריות בתיק העיקרי, בעובדות מרוככות יותר של כתב האישום; מדובר בשני כיוונים (הסכם סולחה בצד נטילת אחריות בתיק העיקרי), אשר כמדיניות ודאי יש לעודדם. יתכן ולא די בהסכם הסולחה, אך בצד נטילת האחריות (גם אם משמעו של דבר אבדן חזקת החפות), יש בכך להצדיק פתיחת פתח, ולו כדי חוד מחט, לבחינה מחודשת של המסוכנות.

13. שירות המבחן ישוב ויבחן מסוכנות המבקשים 2,3 לאור קיומו של הסכם הסולחה; שירות המבחן יבחן אפשרות שילוב המבקשים 2,3 בחלופה, או מעצר באיזוק, וכן זהות המפקחים המוצעים; תסקיר משלים יוגש תוך 21 ימים; לאחר קבלתו יקבע מועד קרוב לדיון.

ניתנה היום, י"ב אדר ב' תשע"ט, 19 מרץ 2019, בהעדר
הצדדים.